

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO
Broj: Uvl-1/08
Sarajevo, 30.05.2008. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u apelacionom upravnom vijeću sastavljenom od sudija: Lade Simić-Luković, kao predsjednice vijeća, dr Branka Moraita i Nedžada Popovca, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca „Sarajevske pivare“ d.d. Sarajevo, Ulica Franjevačka broj 15, protiv rješenja broj: 01-01-26-016-29/II/07 od 22.11.2007. godine, tuženog Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine, u upravnoj stvari ocjene dopuštenosti koncentracije na tržištu izdavanja i prometa dnevnih novina i periodičnih magazina u Bosni i Hercegovini, te izricanje novčanih kazni u postupku ocjene koncentracije na tržištu, odlučujući o zahtjevu tužioca za preispitivanje sudske odluke – presude Vijeća za upravne sporove Suda BiH Broj: U-1288/07 od 19.12.2007. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 30.05.2008. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom vijeća za upravne sporove ovog suda broj: U-1288/07 od 19.12.2007. godine odbijena je tužba koja je podnesena protiv rješenja tuženog broj i datum naveden u uvodu, kojim je ocijenjena dopuštenom koncentracija na tržištu izdavanja i prometa dnevnih novina i periodičnih magazina/časopisa u Bosni i Hercegovini, stjecanjem većinskog vlasničkog udjela u privrednom subjektu „Oslobođenje“ d.d. Sarajevo od strane privrednog subjekta „Sarajevske pivare“ d.d. Sarajevo i odluke o novčanoj kazni u iznosu od 250.000,00 KM zbog nepodnošenja prijave namjere koncentracije u zakonskom roku sa obavezom upisa u registar koncentracija.

Protiv navedene presude vijeća za upravne sporove Suda Bosne i Hercegovine tužilac je podnio zahtjev za preispitivanje sudske odluke (u

daljem tekstu zahtjev) zbog povrede Zakona o konkurenciji Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 48/05 i 76/07), s prijedlogom da sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje ili je preinači, a iz razloga poblize navedenih u zahtjevu.

U odgovoru na zahtjev tuženi navodi da zahtjev smatra neosnovanim i predlaže da se isti odbije kao neosnovan iz razloga navedenih u pobijanoj presudi.

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke nije osnovan.

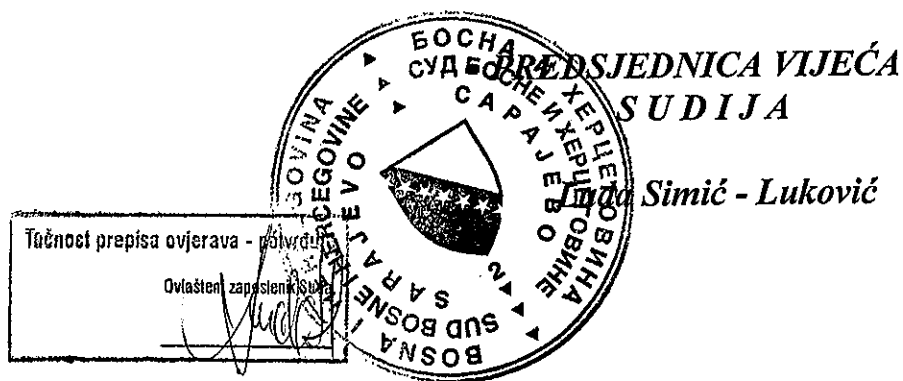
Apelaciono upravno vijeće na osnovu utvrđenog stanja u spisu nalazi da je pobijana presuda vijeća za upravne sporove ovog suda pravilna i zakonita, jer se zasniva na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Apelaciono upravno vijeće ocjenjuje da je u pobijanoj presudi pravilno primijenjen Zakon o konkurenciji BiH zbog toga što je tuženi organ u postupku donošenja osporenog rješenja utvrdio povrede iz člana 16. navedenog Zakona o konkurenciji BiH i u skladu sa odredbom člana 49. stav 1. tačka b) istog zakona, pravilno je odlučio kao u dispozitivu osporenog rješenja, a vijeće za upravne sporove s osnovnom prihvatilo to utvrđenje i konačni zaključak rješenja tuženog. Istovremeno, tuženi organ je u postupku donošenja osporenog rješenja pravilno utvrdio činjenično stanje vezano za prelaženje zakonskog cenzusa ukupnog godišnjeg prihoda privrednog subjekta „Oslobođenje“ d.d. Sarajevo ostvarenog prodajom roba i usluga na tržištu, u godini koja je prethodila koncentraciji, a za koju je pravilno utvrđeno da prelazi zakonski cenzus od 5.000.000,00 KM, što je konstatovano u obrazloženju pobijane presude.

Vijeće za upravne sporove ovog suda u pobijanoj presudi, kako to ocijenjuje apelaciono upravno vijeće ovog suda, pravilno je utvrdilo da je organ tuženog, u osporenom rješenju, pravilno utvrdio da ukupni godišnji prihod svakog od najmanje dva privrednog subjekta iznosi preko 5.000.000,00 KM, te je na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio zakonske odredbe člana 14. stav 1. tačke d) navedenog zakona. Prema pravilnom utvrđenju u pobijanoj presudi, ukupan prihod učesnika koncentracije iznosi više od 5.000.000,00 KM i to tužitelja u godini koja je prethodila koncentraciji u iznosu od 70.965.081,00 KM a privrednog subjekta „Oslobođenje“ d.d. Sarajevo, prema završnom računu za 2005. godinu koja godina je prethodila koncentraciji u iznosu od 6.136.084,00 KM. U konkretnom slučaju u pobijanoj presudi pravilno je utvrđeno da je od odlučne važnosti utvrđenje ukupnog godišnjeg prihoda ostvarenog prodajom roba i/ili usluga na tržištu BiH u godini koja je prethodila koncentraciji a u skladu sa odredbom člana 14. stav 1. tačka b) navedenog zakona.

Pored toga, kako je pravilno utvrđeno u pobijanoj presudi, tužilac nije postupio prema dispoziciji odredbe člana 16. citiranog zakona, jer nije podnio prijavu namjere koncentracije u zakonskom roku. Tužilac je bio u obavezi postupiti i prema odredbi člana 30. stav 1. tačka c) navedenog zakona, kojom je propisano da uz prijavu koncentracije ima obavezu priložiti ostale podatke uređene propisom o koncentraciji. Kako to tužilac nije učinio to je pravilno utvrđeno da nije postupio shodno odredbi člana 16. navedenog zakona te mu je pravilno i zakonito izrečena i primjereno odmjerenom novčana kazna na osnovu odredbe člana 49. stav 1. tačka b) navedenog zakona, što vijeće za upravne sporove ovog suda u obrazloženju pobijane presude iscrpno navodi. Okolnost na koju se tužilac poziva, da provedbeni propis – odluka o načinu podnošenja prijave i kriterijuma za ocjenu koncentracije privrednih subjekata („Službeni glasnik BiH“, broj 95/06) nije donesen u vrijeme provođenja konkretne koncentracije ne može se prihvatiti, jer apelaciono upravno vijeće, potvrđujući ispravnim stav vijeća za upravne sporove u pobijanoj presudi, ocjenjuje da je poštivanje zakonske obaveze tužiocu bilo poznato, te da mu svojevremeni nedostatak provedbenog propisa nije onemogućavao zakonito postupanje u vidu podnošenja prijave tuženom o namjeravanoj koncentraciji privrednih subjekata u konkretnom slučaju.

S obzirom na izloženo, apelaciono upravno vijeće Suda BiH ocjenjuje prvostepenu presudu vijeća za upravne sporove ovog suda, pravilnom i zakonitom, a zahtjev za preispitivanje te presude neosnovanim, te ga je odbilo primjenom odredbe člana 54. stav 1. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 i 88/07).

Simić - Luković